4. Rešavanje nelinearnih jednačina

Data je funkcija:

$$f(x) = \sin x$$

1. Nacrtati funkciju na intervalu $x \in \left[\frac{\pi}{3}, \frac{4\pi}{3}\right]$ i zadržati grafik:

```
f = @(x) sin(x);

x = linspace(pi/3, 4*pi/3, 100);
fX = f(x);
plot(x, fX, 'blue'), hold on
```

2. Nacrtati *x*-osu na intervalu $x \in \left[\frac{\pi}{3}, \frac{4\pi}{3}\right]$:

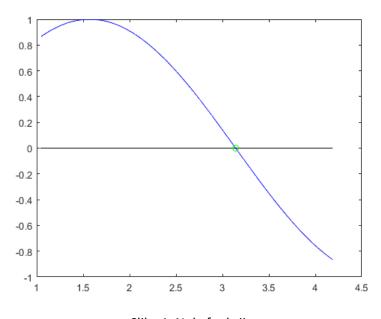
```
plot([pi/3 4*pi/3], [0 0], 'black')
```

3. Pronaći i nacrtati nulu funkcije (isključiti zadržavanje grafika). Početi traženje sa kraja intervala:

```
zero = fzero(f, 4*pi/3)
fZero = f(zero)
scatter(zero, fZero, 'green'), hold off
```

```
zero = 3.1416

fZero = 1.2246e-16
```


Slika 1. Nula funkcije

1. Metoda polovljenja

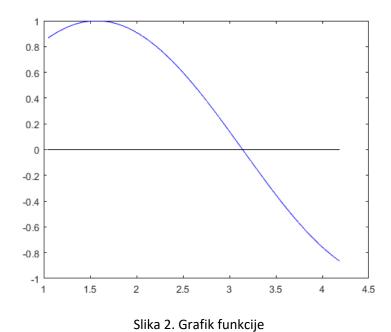
Zadatak 1. Napisati metodu polovljenja za traženje nule nelinearnih funkcija.

Pokušati prvo ručno jednu iteraciju metode polovljenja nad funkcijom $f(x) = \sin x$ na intervalu $x \in \left[\frac{\pi}{3}, \frac{4\pi}{3}\right]$:

```
f = @(x) sin(x);
a = pi/3;
b = 4*pi/3;
```

1. Nacrtati funkciju nad intervalom i naći njen minimum i maksimum i zadržati grafik:

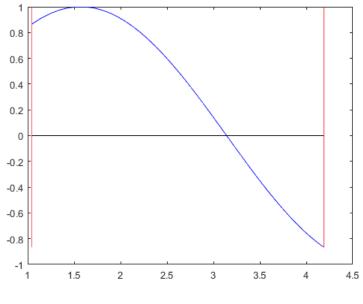
```
x = linspace(a, b, 100);
fX = f(x);
fMin = min(fX);
fMax = max(fX);
plot(x, fX, 'blue', [a b], [0 0], 'black'), hold on
```


2. Nacrtati 2 vertikalne ose na početku i na kraju intervala crvenom bojom:

```
plot([a a], [fMin fMax], 'red', [b b], [fMin fMax], 'red')
```

Rezultat:

Slika 3. Interval

3. Pretpostaviti nulu funkcije na polovini intervala i izračunati vrednost funkcije u pretpostavljenoj nuli:

zero =
$$(a + b)/2$$
;
fZero = $f(zero)$

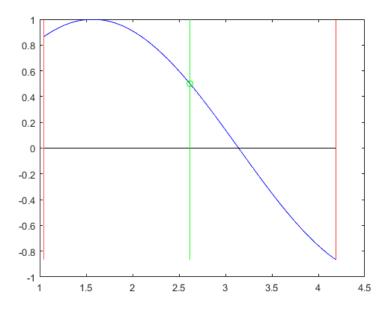
Rezultat:

Izračunata vrednost je različita od 0.

4. Nacrtati vertikalnu osu i tačku određenu izračunatom vrednošću u pretpostavljenoj nuli funkcije zelenom bojom:

```
plot([zero zero], [fMin fMax], 'green', zero, fZero, 'o green')
```

Rezultat:

Slika 4. Pretpostavljena nula

5. Na osnovu izračunate vrednosti funkcije u jednom od krajeva intervala, pripremiti podinterval za narednu iteraciju. Odabrati onaj od dva podintervala([a, zero] ili [zero, b]) na čijim krajevima vrenost funkcije ima različit znak:

```
if f(a) *fZero < 0
    b = zero;
else
    a = zero;
end</pre>
```

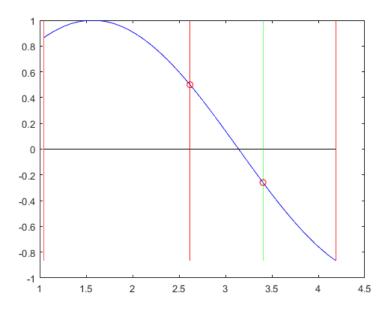
6. Prekriti zelenu vertikalnu osu i tačku iz prethodne iteracije crvenom bojom:

```
plot([zero zero], [fMin fMax], 'red', zero, fZero, 'o red')
```

Ako se prethodni postupak (od tačke 3) ponavlja:

nakon 1. ponavljanja:

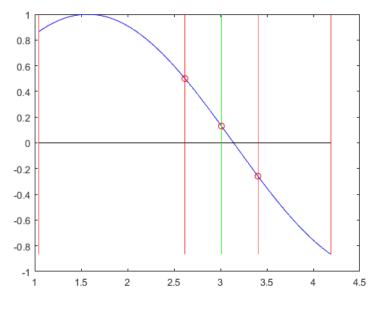
fZero =
 -0.2588

Slika 5. Nakon 1. ponavljanja

nakon 2. ponavljanja:

fZero =
 0.1305

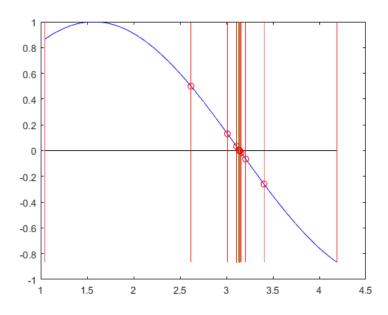

Slika 6. Nakon 2. ponavljanja

.

nakon 16. ponavljanja:

```
fZero =
   7.9895e-06
```


Slika 7. Nakon 16. ponavljanja

7. Prethodni postupak (od tačke 3) se može ugnjezidti u beskonačnu while petlju. Usput je poželjno brojati iteracije:

```
it = 1;
while true
    zero = (a + b)/2;

fZero = f(zero);
plot([zero zero], [fMin fMax], 'green', zero, fZero, 'o green')

if f(a)*fZero < 0
    b = zero;
else
    a = zero;
end
it = it + 1;

plot([zero zero], [fMin fMax], 'red', zero, fZero, 'o red')
end</pre>
```

8. Potrebno je definisati uslov za prekid iteracije u slučaju da vrednost funkcije u pretpostavljenoj nuli padne ispod tražene preciznosti ili u slučaju da dužina podintervala padne ispod tražene preciznosti:

```
if abs(fZero) < errMax || abs(b - a) < errMax
    return
end</pre>
```

9. Sada je moguće definisati funkciju koja sadrži prethodni algoritam. Na početku funkcije zatvoriti eventualno postojeći prethodni grafik:

```
function [zero, it] = zeroBisection(f, a, b, errMax, plotSpeed)
    close
    .
    .
end
```

10. Pauzirati algoritam u zavisnosti od tražene brzine iscrtavana postupka:

```
if abs(fZero) < errMax || abs(b - a) < errMax
    return
end
pause(1/plotSpeed)
.
.
end</pre>
```

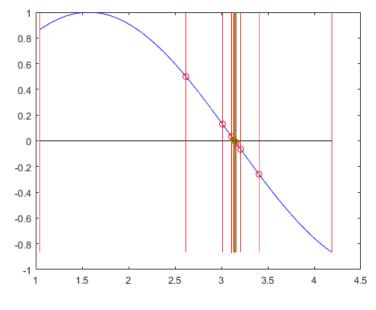
11. Testirati funkciju zeroBisection na primeru:

```
f = @(x) sin(x);
a = pi/3;
b = 4*pi/3;

[zero, it] = zeroBisection(f, a, b, 10^-5, 10.0)

Rezultat:
zero =
    3.1416

it =
    17
```


Slika 8. Nula funkcije

12. Napraviti 2 podfunkcije u funkciji zeroBisection. Ako je prosleđena brzina iscrtavanja postupka 0 ili manja, pozvati varijantu funkcije bez naredbi za iscrtavanje i pauziranje algoritma:

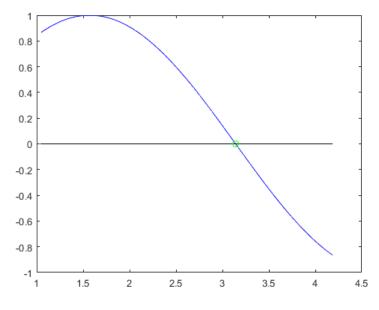
```
function [zero, it] = zeroBisection(f, a, b, errMax, plotSpeed)
  if plotSpeed <= 0
     [zero, it] = zeroBisectionWithoutPlot(f, a, b, errMax);
     return
  end
  [zero, it] = zeroBisectionWithPlot(f, a, b, errMax, plotSpeed);
end</pre>
```

13. Testirati funkciju zeroBisection na primeru:

```
f = @(x) sin(x);
a = pi/3;
b = 4*pi/3;

xf = linspace(a, b, 100);
yf = f(xf);
plot(xf, yf, 'blue'), hold on
plot([a b], [0 0], 'black')

[zero, it] = zeroBisection(f, a, b, 10^-5, 0.0)
fZero = f(zero)
scatter(zero, fZero, 'green'), hold off
```


Slika 9. Nula funkcije

2. Metoda sečice

Zadatak 1. Napisati metodu sečice za traženje nule nelinearnih funkcija.

Pokušati prvo ručno jednu iteraciju metode sečice nad funkcijom $f(x) = \sin x$ na intevalu $x \in \left[\frac{\pi}{3}, \frac{4\pi}{3}\right]$:

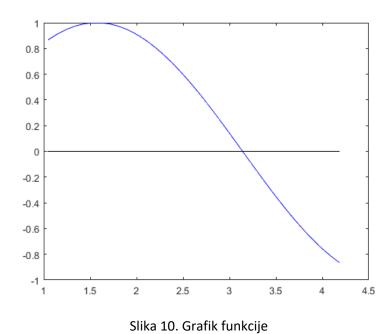
```
f = @(x) sin(x);
a = pi/3;
b = 4*pi/3;

plotA = pi/3;
plotB = 4*pi/3;
```

1. Nacrtati funkciju nad intervalom i naći njen minimum i maksimum i zadržati grafik:

```
x = linspace(plotA, plotB, 100);
fX = f(x);
fMin = min(fX);
fMax = max(fX);
plot(x, fX, 'blue', [plotA plotB], [0 0], 'black'), hold on
```

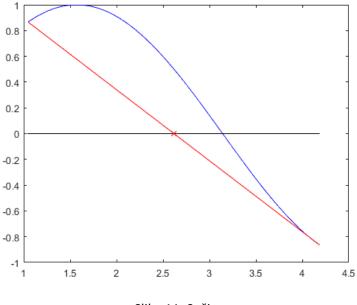
Rezultat:

2. Naći nulu sečice. Nacrtati sečicu i nacrtati znak 'x' u njenoj nuli crvenom bojom:

```
fA = f(a);
fB = f(b);
zero = b - fB*(b - a)/(fB - fA);
plot([a b], [fA fB], 'red', zero, 0, 'x red')
```

Rezultat:

Slika 11. Sečica

3. Pretpostaviti nulu funkcije u nuli sečice i izračunati vrednost funkcije u pretpostavljenoj nuli:

fZero = f(zero)

Rezultat:

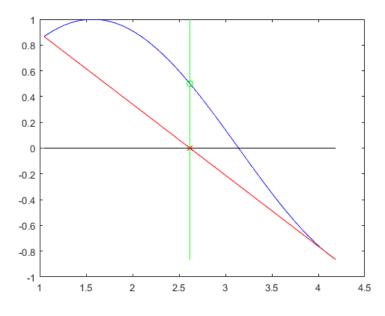
fZero =
 0.5000

Izračunata vrednost je različita od 0.

4. Nacrtati vertikalnu osu i tačku određenu izračunatom vrednošću u pretpostavljenoj nuli funkcije zelenom bojom:

```
plot([zero zero], [fMin fMax], 'green', zero, fZero, 'o green')
```

Rezultat:

Slika 12. Pretpostavljena nula

5. Pripremiti podinterval za narednu iteraciju. Proglasiti kraj intervala za novi početak, a pretpostavljenu nulu za novi kraj intervala:

```
a = b;
b = zero;
```

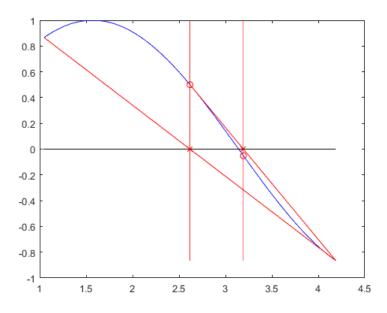
6. Prekriti zelenu vertikalnu osu i tačku iz prethodne iteracije crvenom bojom:

```
plot([zero zero], [fMin, fMax], 'red', zero, fZero, 'o red')
```

Ako se prethodni postupak (od tačke 2) ponavlja:

nakon 1. ponavljanja:

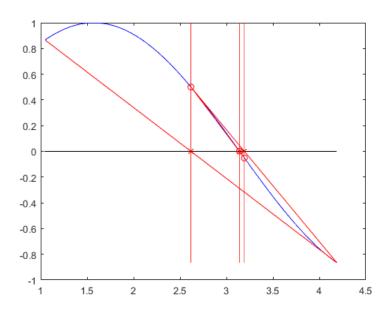
fZero =
 -0.0513

Slika 13. Nakon 1. ponavljanja

nakon 2. ponavljanja:

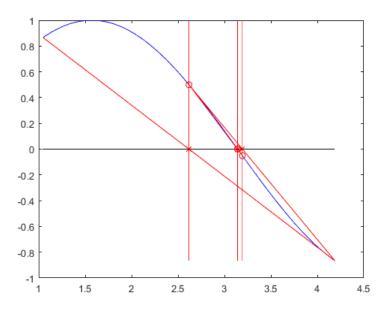
fZero =
 0.0022

Slika 14. Nakon 2. ponavljanja

nakon 3. ponavljanja:

```
fZero = -9.1638e-07
```


Slika 15. Nakon 3. ponavljanja

7. Metoda sečice nema zagarantovanu konvergenciju. Prethodni postupak (od tačke 2) se može ugnjezidti u *for* petlju sa ograničenim brojem iteracija:

8. Potrebno je definisati uslov za prekid iteracije u slučaju da vrednost funkcije u pretpostavljenoj nuli padne ispod tražene preciznosti:

```
if abs(fZero) < errMax
    return
end</pre>
```

9. Sada je moguće definisati funkciju koja sadrži prethodni algoritam. Na početku funkcije zatvoriti eventualno postojeći prethodni grafik:

```
function [zero, it] = zeroSecant(f, a, b, errMax, itMax, plotSpeed, plotA, plotB)
    close
    .
    .
end
```

10. Pauzirati algoritam u zavisnosti od tražene brzine iscrtavanja postupka:

```
if abs(fZero) < errMax
    return
end
pause(1/plotSpeed)
.
.
end</pre>
```

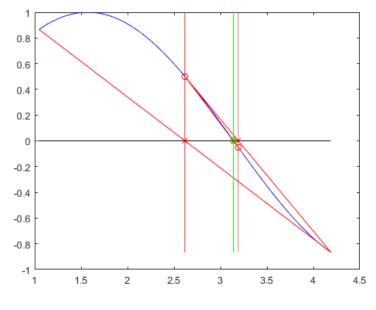
11. Testirati funkciju zeroSecant.m na primeru:

```
f = @(x) sin(x);
a = pi/3;
b = 4*pi/3;

[zero, it] = zeroSecant(f, a, b, 10^-5, 100, 2.0, a, b)

Rezultat:
zero =
    3.1416

it =
    4
```


Slika 16. Nula funkcije

12. Napraviti 2 podfunkcije u funkciji zeroSecant. Ako je prosleđena brzina iscrtavanja postupka 0 ili manja, pozvati varijantu funkcije bez naredbi za iscrtavanje i pauziranje algoritma:

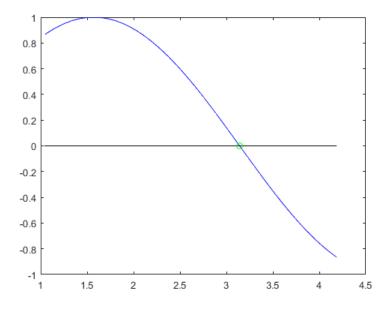
```
function [zero, it] = zeroSecant(f, a, b, errMax, itMax, plotSpeed, plotA, plotB)
  if plotSpeed <= 0
     [zero, it] = zeroSecantWithoutPlot(f, a, b, errMax, itMax);
     return
  end
  [zero, it] = zeroSecantWithPlot(f, a, b, errMax, itMax, plotSpeed, plotA, plotB);
end</pre>
```

13. Testirati funkciju zeroSecant.m na primeru:

```
f = @(x) sin(x);
a = pi/3;
b = 4*pi/3;

xf = linspace(a, b, 100);
yf = f(xf);
plot(xf, yf, 'blue'), hold on
plot([a b], [0 0], 'black')

[zero, it] = zeroSecant(f, a, b, 10^-5, 100, 0.0)
fZero = f(zero)
scatter(zero, fZero, 'green'), hold off
```


Slika 17. Nula funkcije

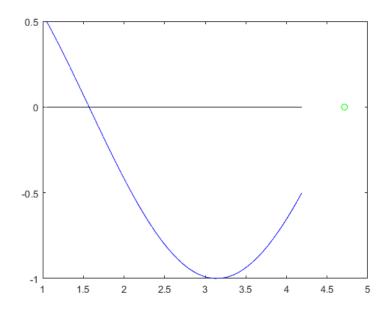
14. Testirati funkciju zeroSecant.m za funkciju $f(x) = \cos x$ na intervalu $x \in \left[\frac{\pi}{3}, \frac{4\pi}{3}\right]$.

Rezultat:

```
zero =
    4.7124

it =
    6

fZero =
    8.6152e-06
```


Slika 18. Nula funkcije van intervala

Metoda sečice je otvorena metoda. Pronađena nula funkcije je van traženog intervala. Problem se može rešiti odabrom drugačijeg početnog intervala ili upotrebom zatvorene metode.

Ako je argument plotSpeed veći od 0 u ovom slučaju radi pravilnog iscrtavanja postupka, potrebno je proširiti interval iscrtavanja argumentima plotA i plotB.

* Zadatak 3. Napisati metodu False Position za traženje nule nelinearnih funkcija.

3. Njutnova metoda

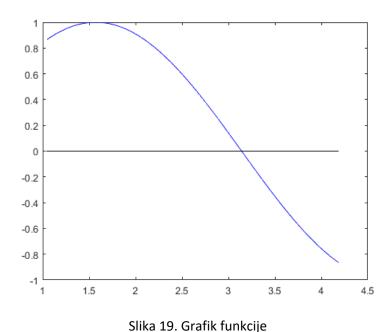
Zadatak 4. Napisati Njutnovu metodu za traženje nule nelinearnih funkcija.

Pokušati prvo ručno jednu iteraciju Njutnove metode nad funkcijom $f(x) = \sin x$. Analitički izvod funkcije je $f'(x) = \cos x$. Početi sa kraja intervala $x_0 = \frac{4\pi}{3}$:

```
f = @(x) sin(x);
%df = matlabFunction(diff(sym(f))); % simboličko određivanje izvoda; mora biti instaliran
Symbolic Math Toolbox
df = @(x) cos(x);
x0 = 4*pi/3;
plotA = pi/3;
plotB = 4*pi/3;
```

1. Nacrtati funkciju nad intervalom i naći njen minimum i maksimum i zadržati grafik:

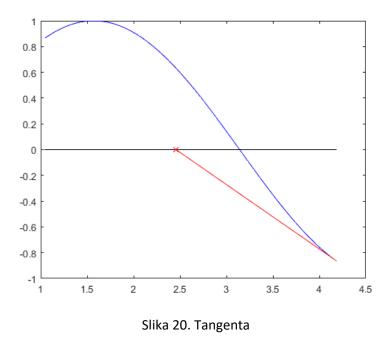
```
x = linspace(plotA, plotB, 100);
fX = f(x);
fMin = min(fX);
fMax = max(fX);
plot(x, fX, 'blue', [plotA plotB], [0 0], 'black'), hold on
```


2. Naći nulu tangente. Nacrtati tangentu i nacrtati znak 'x' u njenoj nuli crvenom bojom:

```
zero = x0 - f(x0)/df(x0);
plot([x0 zero], [f(x0) 0], 'red', zero, 0, 'x red')
```

Rezultat:

3. Pretpostaviti nulu funkcije u nuli tangente i izračunati vrednost funkcije u pretpostavljenoj nuli:

$$fZero = f(zero)$$

Rezultat:

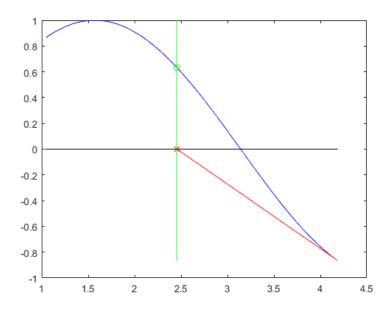
fZero =
 0.6326

Izračunata vrednost je različita od 0.

4. Nacrtati vertikalnu osu i tačku određenu izračunatom vrednošću u pretpostavljenoj nuli funkcije zelenom bojom:

```
plot([zero zero], [fMin fMax], 'green', zero, fZero, 'o green')
```

Rezultat:

Slika 21. Pretpostavljena nula

5. Pripremiti podinterval za narednu iteraciju. Proglasiti pretpostavljenu nulu za novu početnu tačku:

```
x0 = zero;
```

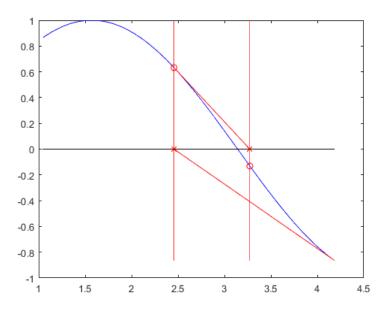
6. Prekriti zelenu vertikalnu osu i tačku iz prethodne iteracije crvenom bojom:

```
plot([zero zero], [fMin, fMax], 'red', zero, fZero, 'o red')
```

Ako se prethodni postupak (od tačke 2) ponavlja:

nakon 1. ponavljanja:

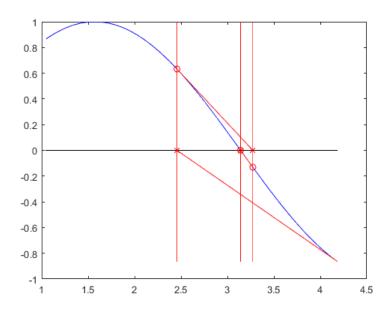
```
fZero =
    -0.1315
```


Slika 22. Nakon 1. ponavljanja

nakon 2. ponavljanja:

fZero = 7.6969e-04

Slika 23. Nakon 2. ponavljanja

nakon 3. ponavljanja:

```
fZero = -1.5199e-10
```

7. Njutnova metoda nema zagarantovanu konvergenciju. Prethodni postupak (od tačke 2) se može ugnjezidti u *for* petlju sa ograničenim brojem iteracija:

```
for it = 1:itMax
    zero = x0 - f(x0)/df(x0);
    plot([x0 zero], [f(x0) 0], 'red', zero, 0, 'x red')

fZero = f(zero);
    plot([zero zero], [fMin, fMax], 'green', zero, fZero, 'o green')
    x0 = zero;

plot([zero zero], [fMin, fMax], 'red', zero, fZero, 'o red')
end
```

8. Potrebno je definisati uslov za prekid iteracije u slučaju da vrednost funkcije u pretpostavljenoj nuli padne ispod tražene preciznosti:

```
if abs(fZero) < errMax -
    return
end</pre>
```

9. Sada je moguće definisati funkciju koja sadrži prethodni algoritam. Na početku funkcije zatvoriti eventualno postojeći prethodni grafik:

```
function [zero, it] = zeroNewton(f, df, x0, errMax, itMax, plotSpeed, plotA, plotB)
    close
    .
    .
end
```

10. Pauzirati algoritam u zavisnosti od tražene brzine iscrtavanja postupka:

```
if abs(fZero) < errMax
    return
end
pause(1/plotSpeed)
.
.
.
end</pre>
```

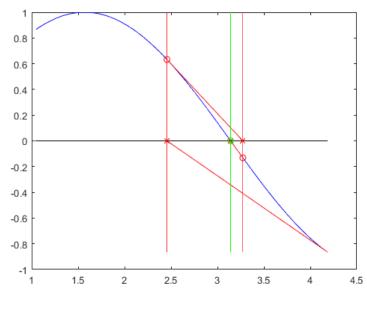
11. Testirati funkciju zeroNewton.m na primeru:

```
f = @(x) sin(x);
df = @(x) cos(x);
x0 = 4*pi/3;

[zero, it] = zeroNewton(f, df, x0, 10^-5, 100, 2.0, pi/3, 4*pi/3)

Rezultat:
zero =
    3.1416

it =
    4
```


Slika 24. Nula funkcije

12. Napraviti 2 podfunkcije u funkciji zeroNewton. Ako je prosleđena brzina iscrtavanja postupka 0 ili manja, pozvati varijantu funkcije bez naredbi za iscrtavanje i pauziranje algoritma:

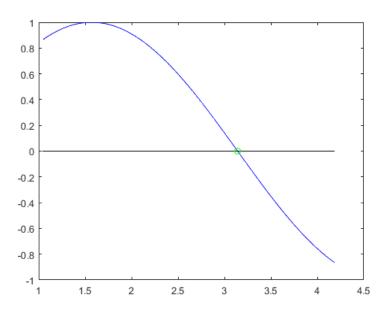
```
function [zero, it] = zeroNewton(f, df, x0, errMax, itMax, plotSpeed, plotA, plotB)
  if plotSpeed <= 0
      [zero, it] = zeroNewtonWithoutPlot(f, df, x0, errMax, itMax);
      return
  end
  [zero, it] = zeroNewtonWithPlot(f, df, x0, errMax, itMax, plotSpeed, plotA,
plotB);
end</pre>
```

13. Testirati funkciju zeroNewton.m na primeru:

```
f = @(x) sin(x);
df = @(x) cos(x);
x0 = 4*pi/3;

xf = linspace(pi/3, 4*pi/3, 100);
yf = f(xf);
plot(xf, yf, 'blue'), hold on
plot([a b], [0 0], 'black')

[zero, it] = zeroNewton(f, df, x0, 10^-5, 100, 0.0)
fZero = f(zero)
scatter(zero, fZero, 'green'), hold off
```


Slika 25. Nula funkcije